

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Erdős Zoltán pártfogó ügyvéd által képviselt felperes neve (**felperes címe**) felperesnek, a Dr. Lászlófi Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Lászlófi Gabriella ügyvéd) által képviselt I.rendű alperes neve (**I. rendű alperes címe**) I. rendű, a **jogtanácsos** által képviselt II.rendű alperes neve (**II. rendű alperes címe**) II. rendű, a dr. Ferenczi Mónika ügyvéd (Ferenczi Ügyvédi Iroda) által képviselt **III. rendű alperes neve** (III.rendű alperes címe) III. rendű alperesek ellen személyhez fűződő jog megsértésének megállapítása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2015. február 5. napján meghozott 25.P.23.704/2012/74. számú ítélete ellen a felperes részéről 75. sorszám alatt előterjesztett és 76. sorszám alatt indokolt fellebbezés folytán meghozta a következő

i t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a III. rendű alperesnek 63.500 (Hatvanháromezer-ötszáz) forint másodfokú perköltséget.

A felperest képviselő pártfogó ügyvéd díjának viselésére az állam köteles.

A le nem rótt 536.000 (Ötszázharminchatezer) forint fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A **rendőrkapitányság** 2009. szeptember 30. napján sajtótájékoztatót tartott, melyen a sajtó képviselői részére átadásra került a tájékoztató összefoglalója, valamint a körözéssel érintett személyek fotója. A tájékoztató szerint a **rendőrkapitányság** nyomozást folytat bűnszövetségben, üzletszerűen, dolog elleni erőszakkal, jelentős értékre elkövetett lopás büntette, aljas indokból, a sértett sanyargatásával, jelentős érdeksérelmet okozva elkövetett személyi szabadság megsértése büntette és más bűncselekmények megalapozott gyanúja miatt a 46 éves B.P. **p.-i** lakos, 44 éves élettársa, valamint a rokonságukba tartozó további négy személy, illetőleg a 2009. szeptember 1-jei rendőri intézkedésig személyi szabadságától megfosztott és bűncselekmények elkövetésére kényszerített hat magyar állampolgár ellen. A B. P.-ként jelzett személy - **B.P.** - a felperes testvére volt.

A sajtótájékoztatón elhangzottak szerint, 2008 decemberétől a **rendőrkapitányság** látókörébe kerültek olyan büntetlen előéletű személyek, akik notórius bolti tolvajokká váltak, bár különféle bejelentett állandó lakcímmel rendelkeztek, tartózkodási helyként ugyanazt a **p.-i** ingatlant jelölték meg, amelyben egy 40-es éveit taposó élettársi viszonyban élő pár volt a főbérlet, akik korábban számtalan esetben követtek el súlyos vagyon elleni bűncselekményeket. A nyomozók 2009 nyarára felderítették, hogy a bolti tolvajok olyan személyi szabadságuktól

megfosztott személyek, akik szállásadóik utasítására és kizárólag az ő hasznukra követték el a bűncselekményeket. A bolti lopássorozat a szomszédos **A.-ra** is kiterjedt, akár csak a szinte nagyüzemi módszerekkel folytatott fémlopás, melynek szellemi és logisztikai központja a hivatkozott bérlemény volt. A középkorú **p.-i** pár rokonságába tartozó személyek módszeresen térképezték fel a **D.** északnyugati részét, továbbá a nyugati határon túli területeket, fémlelőhelyek után kutatva. Amennyiben nagy haszonnal kecsegtető és technikailag kivitelezhető célpontra találtak, jelentkeztek az ötlettel. A bűnszervezet irányítói először kockázatelemzést végeztek és ennek alapján határoztak a terv sorsáról. Amennyiben a döntés pozitív volt, járművet, továbbá bűntársakat biztosítottak a fogságukban lévő személyek közül, akik felett a végrehajtók szabadon rendelkezhettek. A fogságban tartott személyek eljárás alá vonásukat, őrizetbe vételüket egyfajta szabadulásként élték meg, azóta szabadlábban védekezhetnek. „Fogvatartóikkal, illetőleg az egyes bűncselekmények végrehajtását a helyszínen irányító személyekkel, összesen öt fővel szemben viszont előzetes letartóztatásba helyezésük mellett folyik az eljárás. Ezen felül még két olyan terheltje van az ügynek, felperes neve (1971.) és **O.K.** (1983.), akiknek jelenlegi tartózkodási helye ismeretlen, így velük szemben a kapitányság **ügyszámon** elfogatóparancsot bocsátott ki.”

A sajtótájékoztatóról több sajtószerv is beszámolt. A **hírportálon** 2009. szeptember 30-án 19 óra 42 perckor került közzétételre **T.Gy.** újságíró „Bűnözővé tett rabszolgák **P.-n**” című cikke, amelynek alcíme szerint: „Lopnia kellett annak a két nőnek és négy férfinak, akiket egy romos házban tartott fogva egy klán **P.-n.**” A cikk egyebek mellett közölte, „hogy a fogvatartott hat személyt a 46 éves **p.-i** B.P. és a 44 éves élettársa, L.A., valamint a rokonságukhoz tartozó klán fosztott meg szabadságuktól és bűncselekmények elkövetésére kényszerítette őket. Jelenleg a klán öt tagja van előzetesben, ketten szökésben vannak. Ellenük elfogatóparancs van érvényben. A 38 éves felperes neve 170-180 cm magas, kreol bőrű, göndör, sötét hajú, átlagos testalkatú.” A cikk illusztrációként nevének aláírásával tartalmazta a felperes képmását is.

A **Városi Ügyészség** a jelentős értékre, bűnszövetségben, üzletszerűen, dolog elleni erőszakkal elkövetett lopás büntette és más bűncselekmények miatt, **B.P.** és társai - köztük a felperes - ellen vádiratot nyújtott be. A vádiratban a felperest VII. rendű vádlottként nagyobb értékre, üzletszerűen, dolog elleni erőszakkal elkövetett lopás büntettével, jelentős értékre, üzletszerűen, dolog elleni erőszakkal elkövetett lopás büntettével és lopás büntettével vádolta.

A felperes módosított keresetében annak megállapítását kérte, hogy a II. rendű alperes - helyesen I. rendű alperes - megsértette a képmáshoz fűződő jogát azzal, hogy az általa üzemeltetett internetes portálon megjelentetett cikkben fényképét hozzájárulása és a hatóság engedélye nélkül nyilvánosságra hozta, felhasználta. Emellett megsértette a jóhírnévhez való jogát azokkal a mondatokkal, amelyekkel a felperest a „rabszolgotartással” vádolt többi elkövetővel összemossa, rabszolgotartóként beállítva emelte ki. A személyi szabadság megsértésének - a köznyelvben rabszolgotartás - bűncselekményével a felperest nem gyanúsították, nem vádolták, ellene kizárólag vagyon elleni bűncselekmények miatt folyt nyomozás, illetve büntetőeljárás. Erre tekintettel a közzétett cikk a felperesről sértő és valótlan tényt állított, ezért kötelezze a bíróság a jogsértőt 3.000.000 forint nem vagyoni kár és annak 2009. október 1. napjától járó, a Ptk. 301. § (1) bekezdése szerinti, késedelmi kamata megfizetésére.

A IV. rendű alperessel - helyesen II. rendű alperessel - szemben a felperes annak megállapítását kérte, miszerint megsértette a képmáshoz fűződő jogát azzal, hogy fényképét a média képviselői részére átadta, így felhasználta, holott erre a kibocsátott elfogatóparancs - nem egyértelműen tiltó, emiatt nem is megengedő - rendelkezése miatt nem lett volna joga. Megsértette továbbá a

felperes jóhírnévhez fűződő jogát azzal, hogy a sajtótájékoztatón során nem emelte ki őt a rabszolgatartással érintett és emiatt büntetőeljárás alá vont többi személy közül. A személyi szabadság megsértéséhez, mint súlyos bűncselekményhez a felperesnek nem volt köze, ezért rabszolgatartónak bélyegzése sértő, valótlan tényállítás, ezért a bíróság kötelezze a jogsértőt 2.000.000 forint nem vagyoni kártérítés és annak 2009. október 1. napjától járó törvényes mértékű késedelmi kamata megfizetésére.

A VI. rendű - helyesen III. rendű - alperessel szemben a felperes annak megállapítását kérte, miszerint megsértette a képmáshoz fűződő jogát azzal, hogy a **csatornán a műsorban** fényképét széles körben, hozzájárulása és a hatóság engedélye nélkül nyilvánosságra hozta, felhasználta, továbbá a műsorban elhangzottakkal megsértette a jóhírnévhez való jogát is, ezért kötelezze őt a bíróság 2.000.000 forint nem vagyoni kártérítés és annak 2009. október 1. napjától járó törvényes mértékű késedelmi kamata megfizetésére.

Az alperesek a kereset elutasítását kérték.

A II. rendű alperes - helyesen I. rendű alperes - védekezése szerint, a **k. szerkesztősége** az **M.**-től átvett hír- és képanyag közzététele mellett a helyi újságíró rendőrségtől kapott tájékoztatása alapján készítette a kifogásolt írást. A „Bűnözővé tett rabszolgák **P.-n**” című írás a rendőrség birtokában lévő információk és tények alapján került közzétételre, a kiadó, az újságíró részéről semmilyen többletinformáció nem került beszerzésre. A tényközlés a büntetőeljárásnak abban a szakaszában a valóságnak megfelelő, tényszerű tájékoztatás volt. Álláspontja szerint, a nyilvánosságra hozott írás a felperes személyiségi jogait nem sértette, a felperesről közzétett rendőrségi felhívás nem a sajtószerv által megfogalmazott szövegezés, hanem a rendőrség hivatalos közleménye volt.

A IV. rendű alperes - helyesen II. rendű alperes - hivatkozása szerint, a nyomozó hatóság sem a sajtótájékoztatón, sem a későbbiek során nem állította, hogy a felperessel szemben a sértett sanyargatásával, személyi szabadság megsértésének büntette miatt folyt volna nyomozás. A rendőrség **ügyszámon** folytatott nyomozást ismertette a sajtótájékoztatón. Ez B.P. és L.A., valamint társai ellen volt folyamatban, akik közül két személy szökésben volt, köztük a felperes is. A sajtótájékoztatón anyaga szerint az eljárást a **rendőrkapitányság** bünszövetségben, üzletszerűen, dolog elleni erőszakkal, jelentős értékre elkövetett lopás büntette, aljas indokból, a sértett sanyargatásával, jelentős érdeksérelmet okozva elkövetett személyi szabadság megsértése büntette és más bűncselekmények megalapozott gyanúja miatt indította. A sajtótájékoztatón anyagából kiderül, hogy a személyi szabadság megsértésén kívül, az ügyszámon kapcsolódó lopás bűncselekmények elkövetése is a nyomozás tárgya. A gyanú szerint a felperes volt a rabszolgasorsban tartott személyek által elkövetett lopások egyik irányítója és ellene az elfogatóparancs, körözés is ezen ügy kapcsán történt. A felperes személyiségi jogát nem sértette, ha fényképe a rendőrségről került ki, az akkor is jogszerű volt, mert körözték őt. Az elfogatóparancs a **r.** nevű iktatóprogrammal került kiállításra automatikusan, melyen a nyilvánosságra hozatal tilalma nem lett kihúzva, de alá sem lett húzva. Egyébként a felperes fotója kiadható volt, mert szabadságvesztéssel büntetendő bűncselekménnyel gyanúsították. Mindezek mellett megítélése szerint a felperes nem vagyoni kártérítési követelése összeegyeztetésében jelentősen eltúlzott, irreálisan magas.

A VI. rendű alperes - helyesen III. rendű alperes - védekezése szerint, a felperes személyiségi jogát nem sértette. A felperest körözte a rendőrség, ennél fogva a rendőrség adta át fényképét, mint körözött személyét, ezért azt jogszerűen mutatta be műsorában. A rendőrség szerint a felperest rabszolgatartáshoz kapcsolódó lopások miatt körözték, tehát nem volt valótlan

az, hogy az ügygel kapcsolatban körözik. A rendőrségi körözés és a rendőrség által adott információk helyességét a médiaszolgáltató nem köteles vizsgálni, ezért jogszerűen járt el, amikor a körözés alatt álló felperes fotóját a tájékoztatással nyilvánosságra hozta. Vitatta, hogy műsorában a felperes által állított szöveg került leadásra. Emellett vitatta a felperes kártérítési követelésének összezszerűségét és késedelmi kamatkövetelésének kezdő időpontját is.

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy a II. rendű alperes - helyesen I. rendű alperes - megsértette a felperes jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy az általa üzemeltetett **hírportálon** 2009. szeptember 30. napján közzétett, „Bűnözővé tett rabszolgák **P.-n**” című cikkében a felperest annak a klánnak a tagjaként tüntette fel, amely hat embert fosztott meg szabadságától. Kötelezte a II. rendű alperest - helyesen I. rendű alperest - hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 300.000 forintot és ezen összeg után, 2009. október 1. napjától a kifizetésig, a mindenkorai késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamatnak megfelelő mértékű késedelmi kamatát. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg a IV. rendű alperesnek - helyesen a II. rendű alperesnek - 50.000 forint, a VI. rendű alperesnek - helyesen a III. rendű alperesnek - 75.630 forint perköltséget. További rendelkezése szerint, a pártfogó ügyvédi díj viselésére a felperes köteles. A le nem rótt 456.000 forint illetékből a II. rendű alperes - helyesen I. rendű alperes - 48.000 forintot köteles az államnak külön felhívásra megfizetni, a további 408.000 forint illetéket az állam viseli.

Az ítélet indokolása szerint, a kereset nagyobb részben alaptalan. A régi Ptk. 78. § (1) és (2) bekezdésében foglaltak értelmében a személyhez fűződő jogok védelme, kiterjed a jóhírnév védelmére is. A hírnévrontás megállapítására a közlés tartalma ad alapot, az mindig a közlés ténybeli és nem értékbeli valóságához kapcsolódik. A személyhez fűződő jogok védelmét biztosító jogi szabályozásnak éppen az a rendeltetése, hogy a személyiség számára biztosított legyen a valódi értékének megfelelő társadalmi megítélés és kritika, a bírálhatóság megengedése mellett a személyiség indokolatlan megsértését a jog eszközeivel megakadályozza. A tényállítás és a vélemény közötti különbségtétel alapvető kérdés a jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jog megsértése miatt indított perekben. A tényállítás a valóság egy meghatározott mozzanatára vonatkozó közlés, annak az állítása, híresztelése, hogy valami megtörtént, valami lezajlott, a valóságnak megfelelően létezik. Ezzel szemben a vélemény valamely tényre vonatkozó állásfoglalás, értékítélet, következtetés, értékelés, álláspont, bírálat kifejezése. Az elhatárolásuk legfőbb szempontja az, hogy a tényközlés objektíven ellenőrizhető körülményekre vonatkozik, valóságtartalmának megítélése nem mérlegelés, szubjektív értékítélet következménye, hanem elfogadott tudományos következtetésen alapszik. A jóhírnév sérelmét jelenti különösen, ha valaki más személyére vonatkozó, azt sértő, valótlan tényt állít, híresztel vagy való tényt hamis színben tüntet fel. Miként a vélemény, illetve a bírálat is megalapozhat személyiségi védelmet, tehát vélemény is lehet jóhírnevet sértő vagy adott esetben a közléssel érintett személy emberi méltóságát, becsületét sértő. Ehhez azonban nem kizárólag a vélemény, következtetés levonásának alapjául szolgáló tény valótlanlansága szükséges, hanem a kifejezett vélemény indokolatlanul sértő, bántó, lealacsonyító jellege.

A felderített bűncselekmény kapcsán a **rendőrkapitányság** sajtótájékoztatót tartott, melynek során kiadásra került a sajtó jelenlévő képviselői részére a „**R.**” című sajtótájékoztató anyag. Ennek végén kiemelt rész volt az, hogy „fogvatartóikkal, illetőleg az egyes bűncselekmények végrehajtását a helyszínen irányító személyekkel, összesen öt fővel szemben, előzetes letartóztatásba helyezésük mellett folyik az eljárás, ezen felül még két olyan terheltje van az ügynek, felperes neve és **O.K.**, akiknek jelenlegi tartózkodási helye ismeretlen.

Velük szemben kapitányságunk elfogatóparancsot bocsátott ki." Ehhez kapcsolódóan került átadásra az újságírók részére két fénykép, köztük a felperesé is, ami közzétételre került a **hírportálon** megjelent cikkben.

A IV. rendű alperes - helyesen II. rendű alperes - a sajtótájékoztatón megtartásával a 26/2003. (VI.26.) BM-IM együttes rendelet 4. § (1) és (2) bekezdésében rögzített kötelezettségének tett eleget. A sajtó részére adott tájékoztatása nem tartalmazott olyan állítást, melyben a felperest „rabszolgatartónak” bélyegezték volna. Az átadott tájékoztató utolsó előtti bekezdése tartalmazta a felperes nevét, ahol kifejezetten megkülönböztette a felperest a fogvatartóktól, tehát a személyi szabadság megsértésének büntette elkövetőitől. Ezért tájékoztatása a felperesnek jóhírnév sérelmet nem okozott.

A II. rendű alperesi - helyesen I. rendű alperesi - hírportálon megjelent cikk szerint „B.P. és élettársa, L.A., valamint a rokonságukhoz tartozó klán fosztott meg a szabadságuktól hat embert és bűncselekmények elkövetésére kényszerítette őket.” A cikk vége szerint: „Jelenleg a klán öt tagja van előzetesben, ketten szökésben vannak, ellenük elfogatóparancs van érvényben, köztük a 38 éves felperes neve.” Emellett a felperesről személyleírást adtak, valamint közölték a fényképét. A cikk a felperest annak a klánnak a tagjaként tüntette fel, amely hat embert fosztott meg szabadságától. Ebből következően nem a valóságnak megfelelő tájékoztatást nyújtott a sajtótájékoztatóról, az újságírók részére rendelkezésre bocsátott tájékoztató anyagból ugyanis kiderült, hogy a bűncselekmények láncolatában több elkövetői kör szerepel, így nem csak a személyi szabadság megsértésével érintett személyek, hanem egyéb vagyon elleni bűncselekmények elkövetésében részt vett személyek is gyanúsítottak a büntetőeljárásban. A rendőrségi tájékoztató a jelentősebb tárgyi súlyú bűncselekmény kapcsán „fogvatartóként” B.P-t és élettársát nevezte meg, míg a felperes más körbe tartozott, kizárólag vagyon elleni bűncselekmények elkövetésével került meggyanúsításra. Utóbb az ügyészség által előterjesztett vádirat is lopás büntetettének elkövetésével vádolta és a bíróság is e bűncselekmények tekintetében állapította meg bűnösségét. A súlyosabb bűncselekmény több személy éveken át történő sanyargatásával elkövetett személyi szabadság megsértése volt, ez került az olvasók felé a cikkben rabszolgatartás formájában közvetítésre. A felperes e bűncselekménnyel való összefüggésbe hozatala a jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát sértette, mert az idézett közlések egy olyan bűncselekménnyel hozták összefüggésbe, amelyet nem követett el.

A felperes állította továbbá, képmása védelméhez fűződő joga sérelmét. E tekintetben megállapítható volt, hogy a II. rendű alperes - helyesen I. rendű alperes - a hírportálon megjelentetett cikkben nyilvánosságra hozta a IV. rendű alperes - helyesen II. rendű alperes - által rendelkezésére bocsátott, a felperest ábrázoló fényképet, melynek nyilvánosságra hozatalához a felperes nem járult hozzá. A felperest szabadságvesztéssel büntetendő bűncselekmény elkövetésével gyanúsították és vele szemben elfogatóparancsot bocsátottak ki, mivel a nyomozó hatóság elől elrejtőzött. A személy- és tárgykörözésről szóló 2001. évi XVIII. törvény 12. § (3) bekezdése szerint, a rendőrség nyilvánosságra hozza a büntett megnevezését és az elkövetésével alaposan gyanúsítható vagy gyanúsított körözött személy nevét, képmását, az azonosításhoz szükséges adatait, a valószínű megjelenési, tartózkodási helyét, kivéve, ha azt a körözést elrendelő hatóság kifejezetten megtiltotta. Mindezek a 12. § (1) bekezdés e) pontja alapján nyomós közérdekből vagy különös méltánylást érdemlő magánérdekből is nyilvánosságra hozhatók. A felperes körözésének elrendelése elfogatóparanccsal történt, melynek írásba foglalására az annak kiállítására rendszeresített r. programmal került sor. A körözés kapcsán a gyanúsított adatai kizárólag abban az esetben nem hozhatók nyilvánosságra, ha az elrendelő hatóság azt megtiltja. Jelen esetben a számítógépes programmal kiállított elfogatóparancon a tiltást szolgáló bekezdés sem kijelölve, sem aláhúzva nem

volt, az kitöltetlenül maradt. Ebből pedig nem lehet másra következtetni, minthogy a körözést elrendelő nyomozó hatóság ilyen tiltást nem kívánt tenni. Ezért a felperes képmása védelméhez fűződő jogát nem sértette sem a képmást közzétevő II. rendű alperes - helyesen I. rendű alperes - sem pedig a fényképet sajtószervek részére átadó IV. rendű - helyesen II. rendű - alperes.

A VI. rendű - helyesen III. rendű - alperessel szemben előterjesztett keresetet a felperes nem kellő határozottsággal terjesztette elő. Vele szemben igényét a **csatornán** sugárzott **műsorban** elhangzott állításra, közlésre, valamint fényképfelvételének közzétételére alapította, amelyek személyiségi jogait sértették. A **műsor** hivatkozott adása nem állt rendelkezésre, ami azonban nem a VI. rendű - helyesen III. rendű - alperes, hanem a felperes terhére volt értékelendő, mert a keresetet előterjesztő fél eljárásjogi kötelezettsége határozott kereseti kérelem előterjesztése és a tényállításai alapjául szolgáló bizonyítékok csatolása. Lényeges körülmény, hogy a határozott tényelődás és a kereseti kérelem megfogalmazása meg kell, hogy előzze a bizonyítást, mert a bizonyítási eljárás ténybeli alapjának felderítésére szolgál. A bíróság külön tájékoztatással látta el a felperest az érintett felvétel fellelhetősége körében, aki azonban ennek ellenére csupán a **portálon** megjelent cikkekre hivatkozott, ami azonban állításával ellentétben nem a **műsor** szó szerinti rögzítése volt. Mindezekre tekintettel a felperesnek a VI. rendű - helyesen III. rendű - alperessel szemben a jóhírnév sérelmére alapított kérelme alaptalan. Vele szemben az előzőekben a többi alperes tekintetében kifejtett indokok alapján ugyancsak alaptalan a felperes képmáshoz fűződő jogának megsértésére alapított igény is.

A kifejtettek alapján az elsőfokú bíróság a Ptk. 84. § (1) bekezdés a) pontja alapján megállapította, hogy a II. rendű alperesi - helyesen I. rendű alperesi - cikknek az idézett közlései sértették a felperes Ptk. 78. §-ában szabályozott jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát, ezt meghaladóan a kereset az egyéb jogsértések tekintetében alaptalan, ezért azt a bíróság elutasította.

A felperesi kárigénnyel kapcsolatban utalt az elsőfokú bíróság arra, hogy a személyiségi jogi jogsértés bekövetkezte esetén a megsértett személy részére a sérelem által okozott hátrányok nem fogadhatók el minden esetben köztudomású tényként. Ilyenkor az egyedi tényállás alapján a jogsértés körülményei, a sérelmet szenvedett fél személyiségének vizsgálata alapján állapítható meg, hogy a nem vagyoni hátrány bekövetkezése köztudomású tényként elfogadható-e. Annak köztudomású tényként való elfogadása esetén is, a nem vagyoni hátrány konkrét mértéke és e hátrány kompenzációjaként a sérelmet szenvedett személyt megillető kártérítés összege bizonyítás szükségességét vetheti fel. A felperes az őt ért hátrány tekintetében kizárólag felesége tanúkenti kihallgatását kérte, akinek vallomása alátámasztotta a környékbeliek felpereshez való hozzáállását és azt, hogy nem kapott a helyi gyárban munkát. Ugyanakkor a munkahelyre történő jelentkezés még nem jelent automatikus felvételt, adott esetben többen versengenek egy munkakör betöltéséért. Az, hogy a felperes miként esett el a munkalehetőségtől, nem került bővebben kifejtésre. Emellett másként értékelhető az, ha büntetlen személyt bűncselekménnyel hoznak összefüggésbe büntetlen volta esetén, illetve abban az esetben, ha már volt több esetben is büntetve. A felperes az utóbbi körbe tartozott, ami nyilvánvalóan önmagában is kiváltotta a helyiek negatív értékítéletét. Kétségtelen, hogy a kifogásolt újságcikk jóval nagyobb tárgyi súlyú bűncselekmény elkövetőjeként tüntette fel, az alperesi hírportál azonban egy regionális napilaphoz tartozott, amit nyilván jóval szűkebb kör olvasott, mint az országos terjesztésű napilapokat, a felperesi állítás szerint is a hírrel az országos sugárzású televíziós csatornák is foglalkoztak. Erre tekintettel korántsem bizonyított, hogy az őt zaklató helyiek a II. rendű alperesi - helyesen I. rendű alperesi - portálon közzétett cikkből szereztek tudomást a felperesnek is tulajdonított bűncselekményekről. Mindezekre

tekintettel az elsőfokú bíróság a személyiségi jogsértése folytán felperesnek járó kártérítés összegét 300.000 forintban határozta meg.

Mint sürgősségi mellőzte az elsőfokú bíróság a felperesnek **V.G.** tanú kihallgatására tett indítványát, mert megítélése szerint, a tanú a **rendőrkapitányság** Bűnügyi Osztályának vezetőjeként legfeljebb megismételni tudta volna a kapitányság által már megküldött iratok tartalmát.

A perköltség viseléséről az elsőfokú bíróság a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján rendelkezett a felek pernyertessége-pervesztessége aránya alapján. A felperes a IV. rendű - helyesen II. rendű - és a VI. rendű - helyesen III. rendű - alperesekkel szemben teljes mértékben pervesztés, míg a II. rendű - helyesen I. rendű - alperessel szemben részben pernyertes. A bíróság a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja alapján járó ügyvédi munkadíjat nem találta arányban állónak a ténylegesen elvégzett ügyvédi munkával. Ezért a IV. rendű - helyesen II. rendű - alperes részére 50.000 forint + ÁFA, összesen 63.500 forint, míg a VI. rendű - helyesen III. rendű - alperes részére 50.000 forint munkadíjat állapított meg azzal, hogy a felperes a VI. rendű - helyesen III. rendű - alperes részére köteles megfizetni az általa előlegezett tanúdíjat is. A jogsértés megállapítására figyelemmel a II. rendű - helyesen I. rendű - alperes a képviselővel felmerült költségeket maga köteles viselni. Mivel a felperes túlnyomórészt pervesztés lett, a bíróság a Pp. 87. § (2) bekezdésében foglaltak alapján úgy határozott, hogy az őt képviselő pártfogó ügyvéd díját ő köteles viselni. A le nem rótt illetékből a II. rendű - helyesen I. rendű - alperes a pervesztességével arányos részt köteles viselni a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján, míg a fennmaradó illetéket a 14. § szerint a felperes költségkedvezményére figyelemmel az állam viseli.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben kérte, hogy az ítélet tábla az ítéletet keresetének helyt adva változtassa meg, továbbá kötelezze az alpereseket a perrel felmerült költségei megtérítésére. Az ügyvédi munkadíjat a hatályos 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet szerint kérte megállapítani azzal, hogy a képviselő ÁFA körbe tartozik.

A fellebbezés indokolása szerint, azzal, hogy a II. rendű - helyesen I. rendű - alperes a rendőrségi sajtótájékoztatón elhangzottakat nem annak megfelelően jelentette meg az internetes portálon, a felperesről a környezete által kialakított értéktétele tévessé vált, melynek következtében a lakóközösség kiközösítette, nemcsak őt, hanem egész családját. A IV. rendű - helyesen II. rendű - alperes sajtótájékoztatójának fő címe „**R.**” volt, ami szintén alkalmas volt arra, hogy a sajtótájékoztató elhangzotta után, minden résztvevő számára világos legyen, miszerint az az ügy, amelyben nyomoznak és elfogatóparancsot adtak ki a még körözött személyek ellen, ne tegyen különbséget az elkövetők által elkövetett bűncselekmények súlya között. A rendőrségnek tudomással kellett bírnia arról, hogy a felperes által elkövetett bűncselekmény nem merítette ki a mások szabadságának korlátozását, amit az ellene kiadott elfogatóparancs is világossá tett, ezért tájékoztatásában kifejezetten ki kellett volna hangsúlyoznia, hogy a körözött felperest más bűncselekmények elkövetésével gyanúsítják. Az elsőfokú eljárás során kihallgatott **B.Z.** újságíró is úgy nyilatkozott, miszerint a rendőrségi anyagot a közönség számára is érthetővé szokták tenni, így abban a formában készült el a VI. rendű - helyesen III. rendű - alperes **adása** is. Azt is elmondta, hogy ebben a műsorban akkor hiteles a leadott anyag, ha abban belső és külső emberek is megszólalnak. Ebből világosan következik, hogy az elkészített és leadott anyag kibővítésre került és nem csak a sajtótájékoztató elhangzott anyagra támaszkodott. Emellett a VI. rendű - helyesen III. rendű - alperes előadása szerint, az általuk foglalkoztatott külsős cég dolga feltenni az internetes portáljukra a leadott anyagot, melyek közül évekre visszamenőleg mindegyik megtalálható, csak az említett 2009. szeptember 30-án vetített **adása** nem volt fellelhető semmilyen archívumban.

Mindezek alapján a régi Ptk. 78. § (2) bekezdése szerint, mindhárom alperes magatartása megsértette a felperes személyiségi jogait.

A IV. rendű - helyesen II. rendű - alperesnek határozott különbséget kellett volna tennie a bűncselekmények és azok elkövetői között és nem adhatott volna a sajtótájékoztatónak rabszolgatartással foglalkozó címet. A II. rendű - helyesen I. rendű - alperes a sajtótájékoztatón elhangzottak alapján nem minősíthette volna az elkövetők mindegyikét összesen rabszolgatartónak. A VI. rendű - helyesen III. rendű - alperes által fő műsoridőben levetített anyag is átdolgozott, valamint kibővített változata volt a sajtótájékoztatón elhangzottaknak, és ebben is összemosták az összes említett elkövetőt egyetlen bűncselekménnyel, mert a műsornak egyetlen címet adtak. Mindezekkel mindhárom alperes a felperest, általa el nem követett bűncselekmények közvélemény elé tárásával hozta kapcsolatba, neve, fényképe és címe egyidejű közlésével, melyből a nagyközönség számára egyértelműen az volt hihető, hogy a felperes is „rabszolgatartó”. E három híradás odavezetett, hogy a felperest lakóhelyének közössége kiközösítette, bántalmazták, őt és családját félelemben, rettegésben tartották és tartják a mai napig. Életkörüzetük oly mértékben beszűkült, hogy azt a jelenlegi helyen fenntartani nem lehet. Elengedhetetlen családjá elköltözése, mert a valótlan tájékoztatás miatt róla kialakult összkép és az erre kapott folyamatos negatív reakciók, családjá életét teljesen ellehetetleníti. A felperes a valóban elkövetett bűncselekményekért jogos büntetését letöltötte, a róla valótlannal leközölt híradásokban megfogalmazott bűncselekményeket nem követte el. Családjá helyzete drasztikusan megnehezült, ezért kérte, hogy az ítélet tábla számára mindhárom alperessel szemben reális mértékű kártérítést ítéljen meg. Ezzel összefüggésben a felperes utalt arra, hogy a felesége által vásárolt házat nem tudják rendbe hozatni, mert kiközösítése miatt a környéken nem kapott munkát. Ennek oka nyilvánvaló, a munkáltatót szakmai tudása és munkabírása nem érdekli, semmire sem kíváncsi, csak arra, hogy azonos-e a TV-ben megjelent „rabszolgatartóval”. A felperesnek és családjának lakóhelyéről a 2000 fős községből egy nagyobb városba kell elköltöznie, ahol talán nem ismeri fel mindenki és talán kap munkát, ami azonban többletkiadást jelent a családnak, mert az elköltözéshez szükséges lenne házukat rendbe hozatni, majd eladni. A felperes és családjá helyzete az alperesek munkájukra való oda nem figyelésének róható fel, amelyért ők a felelősek. A felperes álláspontja szerint, az elsőfokú bíróság által megítélt 300.000 forint kártérítés nincs arányban a valóban okozott kárral.

Az I. rendű alperes a fellebbezésre előadta, hogy a felperes felvette vele a kapcsolatot, akinek az elsőfokú bíróság által megítélt összeget kifizette, oly módon, hogy azt a felperes kérésére élettársa számlájára utalta. Mindezekből az I. rendű alperes arra következtetett, hogy vele szemben az eljárás megszűnt, ezért megítélése szerint a fellebbezés rá nem terjedhet ki. Másodfokú perköltséget a felperestől nem igényelt.

A II. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és vele szemben a keresetet megalapozottan utasította el. Az elsőfokú eljárás során a keresettel szemben előterjesztett álláspontját változatlanul fenntartotta.

A III. rendű alperes fellebbezési kérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására és a felperes másodfokú perköltségben marasztalására irányult. Álláspontja szerint vele szemben a felperes a keresetet nem a Pp. 121. §-ában írtaknak megfelelően, a kereset ténybeli alapjának megjelölésével terjesztette elő, az elsőfokú bíróság felhívása ellenére annak hiányosságát nem pótolta és bizonyítékait sem terjesztette elő. Az őt ért hátrányokat nem bizonyította, mellyel kapcsolatos előadása életszerűtlen. A felperes többszörösen büntetett előéletű, jelenleg is büntetés-végrehajtási intézetben tartózkodik, ezért az esetleges hátrányai is

ezzel lehetnek összefüggésben, nem pedig egy 2009-ben sugárzott televízió műsorral. Mindezek mellett részletesen kifejtett indokai alapján a fellebbezés alaptalan.

Az ítéletábra elsődlegesen utal arra, hogy a felperes több alperessel szemben terjesztett elő keresetet, az elsőfokú eljárás során egyes alperesekkel szemben a per jogerősen megszüntetésre került. Ha egyes perbeli pozícióban több személy vesz részt, sorszámozásuk a perben álló személyek számának és sorrendjének kifejezésére szolgál, melyből következően az egyes perbeli pozíciókban a felek sorszámozásának szükségszerűen meg kell felelnie, a ténylegesen perben álló személyek számának. Mivel az elsőfokú bíróság ítéletének meghozatala előtt a korábban I., III. és V. rendű alperesként perben álló személyekkel szemben a per megszüntette, megváltozott az alperesi pozícióban perben álló személyek száma, ami változást eredményezett a továbbra is perben álló alperesek perbeli pozíciójukat meghatározó sorszámozásában. Erre tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletében II., IV. és VI. rendű alpereseknek minősített személyek perbeli jogállása - sorrendjüket megtartva - helyesen I., II. és III. rendű alperesek. Mivel a helyes megjelölés szerinti I. rendű alperes az elsőfokú ítélet ellen nem fellebbezett, az ítéletnek a vele szemben előterjesztett keresetnek helyt adó rendelkezései jogerősek, ezért az ítéletnek e nem fellebbezett részét az ítéletábra nem érintette. Az I. rendű alperes abból, hogy a felperesnek az elsőfokú ítéletben terhére megítélt kártérítést megfizette, tévesen következtetett arra, hogy vele szemben a per megszűnt, és a fellebbezés rá nem terjed ki. A felperes ugyanis mindhárom alperessel szemben a keresetét elutasító rendelkezést fellebbezéssel támadta, és keresete szerint őket marasztalni. Ebből az eljárási szabályok alapján szükségszerűen következik, hogy a fellebbezés az I. rendű alperesre is kiterjed. Ezért az ítéletábra a felperes fellebbezése alapján az elsőfokú ítéletet mindhárom alperesre kiterjedően, a keresetet elutasító rendelkezések tekintetében bírálta felül.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a tényállást a rendelkezésre álló bizonyítékok Pp. 206. § (1) bekezdésének megfelelő értékelésével és mérlegelésével állapította meg, erre alapított érdemi döntése és annak indokolása a fellebbezéssel támadott részében megalapozott.

A felperes keresetében mindhárom alperessel szemben egyrészt a képmásához fűződő személyiségi joga megsértésének megállapítását és ennek jogkövetkezményeként az ezzel okozott nem vagyoni kára megtérítését kérte. Az elsőfokú bíróság e tekintetben a keresetet mindhárom alperessel szemben elutasította, döntését az egyes alperesek vonatkozásában külön és részletesen indokolta. Figyelemmel arra, hogy az ellene indított nyomozás során a rendőrség a felperessel szemben elfogatóparancsot bocsátott ki, az elsőfokú bíróság ennek ténye és tartalma, valamint az arra irányadó jogszabályi rendelkezésekre hivatkozással, kifejtett indokai alapján mindhárom alperes tekintetében megalapozottan állapította meg, hogy a felperes képmáshoz való személyiségi jogát nem sértették, ezért e vonatkozásban a kereset velük szemben alaptalan.

Keresetét a felperes az alperesekkel szemben jó hírnevének megsértésére is alapította, melynek tárgyában az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott döntése és indokolása is megalapozott. A felperes ezzel összefüggésben alaptalanul kifogásolta az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást, a II. rendű alperesi sajtótájékoztató tartalmának értékelését. A sajtótájékoztatóról kiadott sajtószolgálati közlemény szerint, az adott ügyben a **rendőrkapitányság** különböző bűncselekmények (bűnszövetségben, üzletszerűen, dolog elleni erőszakkal, jelentős értékre elkövetett lopás büntette, aljas indokból, a sértett sanyargatásával, jelentős érdeksérelmet okozva elkövetett személyi szabadság megsértésének büntette és más) megalapozott gyanúja miatt

folytatott nyomozást a 46 éves B.P. **p.-i** lakos és 44 éves élettársa, valamint a rokonságukba tartozó négy személy, továbbá a 2009. szeptember 1-jei rendőri intézkedésig személyi szabadságuktól megfosztott és bűncselekmények elkövetésére kényszerített hat személy ellen. A nyomozás során felderítették, hogy a bűncselekményeket elkövető, szabadságuktól megfosztott személyek tartózkodási helye ugyanazon **p.-i** ingatlan volt, fogva tartóik az ingatlan főbérleti, B.P. és élettársa voltak, a fogvatartottak az ő utasításukra és hasznukra követtek el bűncselekményeket. A tájékoztató utolsó mondatai szerint, a fogvatartottak szabadlábon védekezhettek, míg „a fogva tartóikkal, illetőleg az egyes bűncselekmények végrehajtását a helyszínen irányító személyekkel, összesen öt fővel szemben viszont előzetes letartóztatásba helyezésük mellett folyik az eljárás. Ezen felül még két olyan terheltje van az ügynek, akiknek jelenlegi tartózkodási helye ismeretlen, így velük szemben elfogatóparancs kibocsátására került sor.” Mindezekre tekintettel alaptalan a felperesnek az a fellebbezési érvelése, hogy a sajtótájékoztatón a II. rendű alperes a gyanúsítottak mindegyikét – köztük a felperest – „összemosva”, rabszolgatartónak minősítette, ami már önmagában arra tekintettel sem helytálló, hogy a közlemény szerint az ügyben a „rabszolgák” – a személyes szabadságuktól megfosztott személyek – is gyanúsítottak voltak. Mindezek mellett, az írásbeli tájékoztatóból egyértelműen kitűnik, hogy a fogva tartók, („rabszolgatartók”) a tájékoztató idején már előzetes letartóztatásban lévő **p.-i** lakosok, B.P. és élettársa voltak, a többi személy – köztük a „rabszolgák” – a tájékoztatóban részletezett nagyüzemi lopássorozat gyanúsítottai.

A személyiségi jog megsértésére alapított kereset esetén, a felperes kötelezettsége annak ténybeli alapja, a személyiségi jogot sértő kijelentések megjelölése és bizonyítása. A felperes csupán általánosságban állította, hogy a III. rendű alperes a **csatorna műsorában** elhangzottakkal a jóhírnévhez való személyiségi jogát sértette, azonban annak konkrét ténybeli alapját, az azt megalapozó konkrét kijelentéseket sem tudta megjelölni. Erre tekintettel, kifejtett indokai alapján az elsőfokú bíróság a III. rendű alperessel szemben a jóhírnév sérelmére alapított keresetet megalapozottan utasította el.

A kifejtettek alapján az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint fellebbezett részében helybenhagyta. Pervesztessége folytán a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperest a perköltség megtérítését igénylő III. rendű alperes részére a másodfokú perköltség, a képviselővel felmerült, a pertárgy értékéből a vele szemben érvényesített érték (2.000.000 forint) alapján a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdése szerinti ügyvédi munkadíj megfizetésére. A felperes költségmentességére tekintettel, az őt képviselő pártfogó ügyvédi díj viselésére az állam köteles, és a le nem rótt fellebbezési illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2016. február 4.

Fermanné dr. Polák Zita s.k.
a tanács elnöke

dr. Hegedűs Mária s.k.
előadó bíró

dr. Csordás Csilla s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
Dr. Horváth Zsuzsánna írnok

